

РЕШЕНИЕ

№ 1801

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **11187** по описа за **2020** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на А. М. М., подадена чрез адв. Х. Х., срещу Решение №[ЕИК] от 21.09.2020г. на Софийския районен съд, НО, 7 състав, постановено по НАХД № 3710/2020 г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 20-4332-0000084 от 23.01.2020 г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция (ОПП)-СДВР.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е неправилно, необосновано, постановено при нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Конкретно се сочи, че изводът на първоинстанционния съд, че наказаното лице е осъществил нарушение на чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП – отказ да бъде изпробван за употреба на алкохол, е неправилен и необоснован. Твърди се, че административнонаказващият орган е приел, че лицето е извършило две нарушения, но е наложил наказание само за едно от тях, с което бил нарушен чл.18 от ЗАНН. Излагат се и доводи и за нарушение на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Отделно се твърди, че установената от районния съд фактическа обстановка не се доказва от събраните гласни доказателства, които районният съд е кредитирал, като, противно на извода на съда, те били противоречиви и разнопосочни. Иска се отмяна на решението на

районния съд и отмяна на процесното наказателно постановление. В съдебното заседание по делото касаторът се представлява от адв. Х., който поддържа жалбата лично и моли тя да бъде уважена. Представя присмена защита и претендира разноси за двете инстанции.

Ответникът – СДВР – отдел „Пътна полиция“ не взема становище по жалбата и не изпраща представител в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като прецени събраните по делото доказателства, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

С процесното НП № 20-4332-0000084 от 23.01.2020 г. на касатора, на основание чл.174, ал.3, пр. 1 от ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за това, че на 08.01.2020г. в 22.20 часа в [населено място], в жк К. село, кв. Борово, при управлението на л.а. Рено трафик с рег. [рег.номер на МПС] , на паркинга на бл.208 отказал да бъде изпробван за алкохол с техническо средство тип Алкотест Дрегер 7510 с № 0212, с което е нарушил чл.174, ал.3 от ЗДвП.

Районният съд е приел, че административнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана, тъй като АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат необходимите реквизити, налице е съответствие между словесното описание на нарушението и посочените като нарушени разпоредба, не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, извършването на нарушението е безспорно установено и правилно квалифицирано, а наложеното административно наказание е определено в предвидения фиксиран размер.

Решението е правилно.

Вярно и точно районният съд е установил фактичката обстановка, която в пълна степен се подкрепя от събраните по делото писмени и гласни доказателства. За попълването на делото с доказателства съдът е проявил необходимата процесуална активност, като е осигурил на страните пълна и равна процесуална възможност да обосноват и докажат защитните си тези. Въз основа на обективен, цялостен и съвкупен анализ на доказателствата съдът е формирал обосновани правни изводи, като е приел за осъществен състава на административното нарушение, за което е наложено административното наказание, и правилно е приложил материалния закон.

Неоснователни са оплакванията, че съдът неправилно е възприел фактичката обстановка. Съдът е направил подробен анализ на събраните гласни доказателства, които е обсъдил заедно и поотделно, като мотивирано е посочил кои от тях в коя част кредитира. Преценката на районния съд в тази насока е обоснована и правилна и се основава на ясни логически връзки и съждения.

Не са налице и пропуски или неправилност в преценката на въззивната инстанция при дължимата цялостна служебна проверка за законосъобразност на наказателното постановление. Наведените в касационната жалба доводи за неспазване изискванията на чл.57, ал.1 ,т.6 от ЗАНН и за несъответствие между словесното описание на нарушението и посочените като нарушени разпоредби са изложени и в жалбата до районния съд, който ги е обсъдил и аргументирано ги е приел за неоснователни. Обстоятелството, че в АУАН и в НП се отбелязва, че на водача е

издаден талон за медицинско изследване, съответно, че същият не е извършил изследването, не означава, че актът е съставен и нарушителят е санкциониран с едно наказание за две нарушения – отказ за проверка с техническо средство и неизпълнение на предписание за медицинско изследване. Пределно ясно е от описанието на нарушението в АУАН и в НП, че на касатора е вменено едно нарушение и то е за отказа да му бъде извършена проверка с техническо средство, което се санкционира съгласно административнонаказателната разпоредба на чл.174, ал.3 от ЗДвП. В съответствие със словесното описание на нарушението наказващият орган точно е квалифицирал деянието като съставомерно по първото предложение на чл.174, ал.3 от ЗДвП и районният съд правилно е установил, че законът е стриктно приложен, тъй като извършването на нарушението е установено и доказано.

Предвид изложеното, не се установява наличието на сочените в жалбата касационни основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, I касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.09.2020г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 7 състав, постановено по НАХД № 3710/2020 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: